

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΨΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΣ ΒΑΣΙΛΕΥ

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΞΕΝΟΦΩΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Διευθυντοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου

Υστερόν ἀπὸ ἑτη σκηνὴν καιρισμοῦ, μετὰ μίαν ἐνδεκαετίαν ἡ δοπία ἐσάρωσε τὴν Ἐλλάδα ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ ἐπεσώρθρευσεν ἐρείπια, ἐκεῖ διπού ἀλλοτε ὑψοῦντο — μηνημεῖ ὀδιάσειστα — οἱ δύοι τῶν Ἐθνικῶν ὄνειρων, δι Βασιλεὺς πατεῖ σήμερον τὸ Ἐλληνικὸν χῶμα, ἐκεῖ, εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Φαλήρου, τὸ κῦμα θὰ τὸν πάρῃ ἀπαλὰ ἀπὸ τοὺς μακρινοὺς λιμένας τῆς ἔνης γῆς καὶ θὰ τὸν ἐναποθέσῃ εἰς τὴν Ἐλληνικὴν παραλίαν, ὑστερόν ἀπὸ τόσα δάκρυα, ὑστερόν ἀπὸ τόσην δυστυχίαν, ὑστερόν ἀπὸ τόσας κακίας καὶ τόσας καταστροφάς.

Καὶ θὰ δύσῃ ἐπισήμως ἡ περίοδος τῆς ἀτασθαλίας καὶ τῆς φαυλύτητος καὶ τῆς ἀτιμίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῆ πρόχειρος καὶ συνοπτικὸς τίτλος «ἡ Ἐλληνικὴ δημοκρατία», καὶ δοιοὶ οἱ «Ἐλληνες θὰ κληθῶνται πατριῶν βλέμμα τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ των νὰ δρονθίσουν, νὰ λησμονήσουν πάθη, μίση, κακίας καὶ νὰ ζήσουν—ήρεμοι πατριῶται, μὲ μόνον σκοπὸν τὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλλαδος— μὲ τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β' ἐπὶ κεφαλῆς των. *

Δύναται κανεὶς, μόλις τῷρα ὑστερόν ἀπὸ ἐνδεκαετῆ σκότη, νὰ ἴδῃ προβάλλουσαν μίαν ἀναμφιβόλου λαμπρότητος ἀνατολήν, τῆς δοπίας αἱ θριαμβευτικαὶ ἀκτίνες θὰ διαλύσουν τὸν ζόφον καὶ θὰ φωτίσουν ὅλας τὰς ψυχὰς.

Μέρι τοῦδε, αἱ κλαγκαὶ τῶν δπλῶν ἐπαναστατῶν ἔξι ἐπαγγέλματος, μαχομένων μὲ ψευδές ἔμβλημα τὴν ἔξυγίανσιν τοῦ τόπου καὶ μὲ πραγματικὸν σκοπὸν τὴν ἔξυπηρτησιν ταπεινῶν καὶ ποιαπῶν συμφερόντων, αἱ πολεμικαὶ κραυγαὶ τῶν μαχομένων στρατιωτῶν, αἱ οἰμογαὶ τῶν τραυματῶν καὶ οἱ θύραυβοι τῶν μαχῶν, εἶχον μεταβάλει τὴν Ἐλλάδα εἰς ἀπέραντον στρατόπεδον καὶ τῶν Ἀθηνῶν τὸν δρόμον εἰς κορυφογραμμέα.

Τὸ αἷμα ἔρρεεν ἀνευ λόγου καὶ τὰ νοσοκομεῖα ἐδέχοντο τοὺς πληγωμένους ἀποσθοκήτων μαχῶν συναπτούμενων με-

ταξὺν Ἐλλήνων. Οἱ ἥξος τοῦ πολυνότου ἡτο συνήθης εἰς τὰ Ἐλληνικὰ ὅτα καὶ ἡ βοὴ τοῦ τηλεβόλου ἐδόνει οὐχὶ σπανίως τὴν ἥχῳ τῆς Ἐλληνικῆς πρωτεύούσης. Καὶ διάλογος παχῶν κατέπνιγε τὸν ἥρεμον παλιμὸν τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς

Η ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ἔργασθοῦν μὲ σύμπνοιαν καὶ ἀγάπην διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἔξωτερικῶν προβλημάτων οὐδέποτε δὲ πλέον θὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸ μισαρὸν καὶ ἀνόσιον ἔργον τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ ἀλληλοεξοντισεως.

Ἡ σημερινὴ ἀτμόσφαιρα

τῆς φιλτάτης Του Πατρίδος, ὑποκύπτων εἰς τὴν πίεσιν κακῶν Ἐλλήνων, μαχομένων διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν καταστροφὴν παντὸς ὡραίου ιδανικοῦ εἰς τὸν τόπον αὐτόν. «Ἐρχεται φέρων τὴν συγνώμην Του εἰς τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς ἐγκληματίας, ἐφ' ὅσον συνέβη νὰ είναι «Ἐλληνες....

Ἄμνηστείαν; Θὰ λησμονήσῃ; Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ προεξοφλήσωμεν τὴν γνώμην Του, νομίζομεν διὰ τοῦ Αὔτὸν οἱ κακοὶ «Ἐλληνες θὰ ζήσουν ἀσφαλεῖς καὶ εύτυχεῖς. «Η ἐτυμηγορία Του θὰ είναι δι' αὐτοὺς τὸ τρωμερώτερον ράπισμα: Τὸ ράπισμα τῆς συγγνώμης.

«Ο Βασιλεὺς ἥλθε... Καὶ ἥλμε πρόδομος μιᾶς ἀλλης συνοδείας Βασιλέων. Τοῦ Κωνσταντίνου, τῆς Σοφίας καὶ τῆς Ολγας. Μετὰ τὰς ίαχὰς τῆς χαρᾶς διὰ τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἀκούονται σήμερον καὶ οἱ συγκρατημένοι λιγμοὶ διὰ τὸν ἔνδοξον Στρατηλάτην Βασιλέα Κωνσταντίνον, τὴν σύζυγόν Του καὶ τὴν σύγχονο τοῦ θύματος τοῦ 1912.

«Ο Βασιλεὺς Γεώργιος θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὰ Ανάκτορα, οἱ γονεῖς του θὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ ηρεμον Βασιλικὸν κοιμητήριον τῆς Δεκαετείας. Καὶ θ' ἀναπαυθοῦν ἐπὶ τέλους....

«Ο Βασιλεὺς Γεώργιος ἥλθε.... Καὶ μοναχὰ τὸ γεγενός αὐτὸ φέρνει ἵλιγγον χαρᾶς καὶ ἀγαλιάσεως εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν Ἐλλήνων καὶ ἐμποδεῖει κάθε ἀλληλ σκέψιν. Αἱ ίαχαὶ τῆς χαρᾶς πνίγουν τὰ πάντα. Η συγκίνησις συγκλονίζει τὰς ψυχὰς καὶ φέρει δάκρυα εἰς τοὺς ὄφθαλμούς.

«Ο Βασιλεὺς Γεώργιος ἥλθε καὶ η «Ἐλλὰς ἐσώθη» «Ἄς τὸν ὑποδεχθῶμεν, λοιπόν, μὲ μίαν μυριόστομον κραυγὴν, ἡ δοπία νὰ δονήσῃ δλην τὴν Ἐλληνικὴν ἀτμόσφαιραν, ἀπὸ Ροδόπης μέχρι Κρήτης, ὡς ίαχὴ θριάμβου, ὡς παραλήρημα χαρᾶς:

—Καλῶς ἥλθες Βασιλεὺς εἰς τὸν τόπον τῶν προγόνων Σου.

—Καλῶς νὰ βασιλεύσῃς ἐπὶ κεφαλῆς καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἐλλήνων Σου.

Ε. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος
Δικτύος Πολιτικοῦ Γραφείου
κ. Πρωθυπουργοῦ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

καὶ εἶχον συνηθίσει οἱ «Ἐλληνες νὰ είναι σπανιώτερον πολῖται καὶ συγχόνευτον στρατιώταν....

Σήμερον ὅλα αὐτὰ γίνονται αὐτομάτως παρελθόν. Παρελθόν μεστὸν κακῶν καὶ αἴματος, παρελθόν μισητὸν καὶ δλέθριον, πεοελθόν εἰς τὸ δοπίον ωπτεται πέπλος ἀδιαπέραστος σήμερον. «Η ἀφίξις τοῦ Βασιλέως θὰ σημάνῃ τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν, καὶ θὰ ἐπιδράσῃ ὡς φάρμακον κατευνασμού τῶν παθῶν. Οἱ «Ἐλληνες δοιοὶ θὰ γίνουν ἀδελφοὶ καὶ θὰ

τῆς Ἐλλάδος ενρίσκεται καθειστική ἀπὸ τὰ δηλητήρια τῶν παθῶν, τὰ δοπία έχουν ἔξατη μισή διὰ νὰ ἀφίσουν καθαρὸν τὸν δρίζοντα καὶ τὴν ἀναπνοὴν ἔλευθρόν. «Ο Βασιλεὺς ήλθε. Καὶ δὲν ἔρχεται συνεχίστης τῆς ἐνὸς κακοῦ παρελθόντος διὰ νὰ δίψῃ νέον ἔλαιον εἰς τὴν πυράν, διὰ νὰ προσθέσῃ νέας θυναλλίδας τοῦ μίσους, διὰ νὰ ἐξωθήσῃ «Ἐλληνας εναντίον Ἐλλήνων. «Έρχεται ἐγ καταλείπων τὴν Νέμεσην, λησμονῶν τὰ ἴδια Του δεινά, ἀποφασίων νὰ μὴ ἐνθυμηθῇ δοιοὶ μίαν δλόκληρον κακῶν Ἐλλήνων καὶ κόσμον ἀλλον εἰς τὰς φυλακάς. Τὶ θὰ γίνη σήμερον μὲ δοιοὺς αὐτὸν τὸν κόσμον, ἐναντίον τοῦ δοπίου υπάρχει νωπὴ νὰ βοὴ τῆς κατηκραυγῆς δλόκληρου τοῦ «Ἐθνους; «Ο Βασιλεὺς θὰ δώσῃ

